

handel blev hævet. Dette turde Venstre imidlertid paa det daværende Tidspunkt ikke gaa ind paa, og derfor blev Maksimalprisen og alle Bestemmelser om Maksimalavance, som særlig gjaldt for Foderstoffer, hævet for denne særlige Import, men man lod Forordningerne af 1. Februar og 1. Juli bestaa.

Nu har den højtærede Landbrugsminister sagt, at han til sin Forbavelse har set, at der ikke var fastsat en bestemt Avance paa Foderstoffer, paa Majs. Han var ikke klogere, sagde den højtærede Landbrugsminister, end at han troede, der var en saadan bestemt Avance. Jeg tør sige, at denne Erklæring er i højeste Grad kompromitterende for den højtærede Landbrugsminister; thi da det er ham selv, der har fremtvunget Ordningen, hvor Betingelsen var, at der skal være Frihed og ingen Maksimalavancebestemmelse, maa han dog vide, at Ordningen er gennemført. Ja, han vilde endogsaa selv have ønsket, det har han erklæret, en endnu videregaaende Frihed, nemlig fuld Frihed for Importen med Hensyn til Avancen og med Hensyn til Konjunkturerne, bortset fra Begrænsningen ved Forordningerne af 1. Februar og 1. Juli. Den højtærede Landbrugsminister finder nu, at det er overraskende, at dette Forhold er til Stede; han taler om, at der var udstedt et hemmeligt Cirkulære. Dette Forsøg paa at kaste et odiøst Skær over, hvad der er foregaaet, synes jeg, den højtærede Landbrugsminister skulde have sparet sig.

Hvad der er foregaaet, er dette, at Centralkontoret for Import af Foderstoffer til Danmark og Provinshandelskammeret her i Danmark har udsendt Meddelelse til sine Medlemmer om, hvorledes Forholdene var for Foderstofhandelen. Jeg skal oplæse den Meddelelse, som Provinshandelskammeret har udsendt, og som er undertegnet af et Medlem af Rigsdagen, Hr. Aksel B. Lange: „I Anledning af, at der i den nærmeste Tid vil blive frigivet et Parti Ombytnings-Majs, som af Importørerne vil blive solgt i fri Handel, undlader jeg ikke at meddele, at disse Varer ikke er underkastede Maksimalpriser eller Maksimalavance, men enhver maa rette sig efter de i Bekendtgørelserne af 1. Februar 1917 og 19. Maj 1917 indeholdte Bestemmelser med Hensyn til Avance og Kædehandel. Provinshandelskammeret har fra kompetent Side forsøgt at fremskaffe Oplysning om, hvilken Avance Mellehandlerne vil have Tilladelse til at beregne sig uden at komme i Konflikt med de ovennævnte

Bekendtgørelser, men noget bestemt Svar har man ikke kunnet faa. Man mente, at Den overordentlige Kommission uden at finde Anledning til Paatale, vilde tillade Mellehandlerne at beregne sig, foruden Fragt, Losningsomkostninger, Renter og eventuelle Lageromkostninger, 3 pCt. Brutto-Avance af Varens Værdi, hvilket jeg ikke undlader herved til Deres Vejledning at bringe til Deres Kundskab“. — En tilsvarende Skrivelse er sendt fra Centralkontoret til dets Medlemmer, blot at Brutto-Avancen er sat her til 5 pCt. i Stedet for 3 pCt.

Det, der er foregaaet, er altsaa ganske simpelt hen dette, at der ved den nuværende højtærede Landbrugsministers Agitation og hans Partis Stilling er fremtvunget en Ordning, som udelukker Eneretten, og som derfor, idet den indfører fri Import ved Siden af Centralkontorets Import, har indført som en Betingelse Ophævelsen af de særlige Bestemmelser vedrørende Foderstoffer. Derimod har man paa Rigsdagen ikke ment at kunne gaa til at ophæve de almindelige Restriktioner. Dette meddeler nu disse Mænd deres Institutioners Medlemmer, sigende: Der er ikke længere Maksimalavance eller Maksimalpris paa disse Varer, men der gælder nogle Bestemmelser af almindelig Karakter, og disse Bestemmelser vil vistnok blive fortolket saaledes, at der ikke vil blive skredet ind, naar man begrænser sin Avance paa denne Maade.

Naar man gør dette, naar man kræver Frihed for Handelen, maa man ogsaa give den al den Frihed, som ligger i dette Begreb. Naar man derimod dog vil begrænse den ved visse almindelige Bestemmelser, maa man begrænse den med det, der ligger i disse almindelige Bestemmelser, og det er det, man meddeler. Det er en fuldkommen loyal Meddelelse om, hvorledes Handelen vil være stillet; Handelen maa dog have saa klar Besked som muligt om, hvorledes det Forhold er.

Under disse Forhold, som altsaa skildres gennem disse Breve og gennem, hvad jeg før har fremstillet, er det, at Kontoret har virket. Og med hvilket Resultat har nu Kontoret virket? Det er bekendt, at Centralkontoret holder Staten fri for ethvert Tab; saaledes er Overenskomsten sluttet, at intet Tab maa kunne falde paa Staten, men at et Overskud af Centralkontorets Virksomhed vil tilfalde Staten. I Foraaret var Overskuddet ca. 8 Mill. Kr., hvilket jeg under Finanslovbehandlingen benyttede Lejligheden til at fastslaa, og i August Maaned